

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2009. év március hó 3. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az önbíráskodás büntette miatt az I. r. terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben a Bács-Kiskun Megyei Főügyészség által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Kiskunhalasi Városi Bíróság 9.B.507/2006/13. számú ítéletét az I. r. terhelt vonatkozásában annyiban változtatja meg, hogy a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejét 2 (kettő) évben határozza meg.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 3.800 (Háromezer-nyolcszáz) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Kiskunhalasi Városi Bíróság a 2008. március 7. napján hozott 9.B.507/2006/13. számú ítéletével az I. r. terheltet folytatólagosan elkövetett önbíráskodás büntette /Btk. 273.§ (1) bekezdése/ miatt 3 hónapi börtönbüntetésre ítélte. A bíróság a kiszabott szabadságvesztés végrehajtását egy évi próbaidőre függesztette fel.

A megállapított tényállás lényege a következő.

Az I. r. terhelt és **K. H.** sértett baráti viszonyban voltak. Az I. r. terhelt K.-ról B.-re gyakran vitte el a lakására és szórakozóhelyekre K. H.-t, akinek lakáskulcsot is adott.

2006. május 5. napján az I. r. terhelt barátját, Cs. Cs.-t bízta meg, hogy K.-ról gépkocsival vigye át b-i lakására barátnőjét, K. H.-t és annak húgát, L.-t. Az esti órákban **Cs. Cs.** ennek eleget tett. A lányok hiába várták az I. r. terheltet, ő nem jött értük. Az I. r. terhelt hajnali 2 óra körül érkezett meg lakására egy ismeretlen szőke nővel. Ezért **K. H.** és **L.** hajnali 3 órakor szó nélkül elhagyták a lakást, a kulcsot otthagyták és magukkal vitték a polcon elhelyezett Nokia mobiltelefont. A telefon SIM-kártyáját K. **L.** a saját telefonjába tette, és hajnali 3 óra 44 perckor felhívta a II. r. terheltet.

Az I. r. terhelt reggel észlelte, hogy nincs meg a telefonja, ezen kívül még készpénzt is keresett. Miután új ismerősénél nem talált semmit, a gyanú a K. lányokra terelődött. Az I. r. terhelt reggel 9 órakor felhívta K. H.-t, és megkérdezte tőle, hogy nem vitt-e el valamit az éjszaka. Mivel a válasz nemleges volt, megkérte, hogy ha eszébe jut valami, akkor negyedóra múlva jelentkezzen, ha nála van a telefonja és a pénze. A terhelt ezt követően többször hívta és kérte a telefont, valamint a pénzt, a nemleges válaszra pedig megfenyegette, hogy embereket küld hozzá, és azok majd kiverik belőle.

Az I. r. terhelt a telefontársaságtól kikérte a telefon híváslistáját is, amely alapján a hajnali 3 óra 44 perckor történt hívást azonosította. A híváslistával az I. r. és a II. r. terheltek 2006. május 25. napján K.-ra mentek az O. italboltba, ahol **K. H.** dolgozott. Velük volt még az eljárás során ismeretlenül maradt két kopasz férfi is. Az I. r. terhelt a társai jelenlétében a vendégek előtt követelte a telefont, megmutatva a híváslistát mint bizonyítékot is, **K. H.** azonban ennek ellenére is tagadott.

Tagadására az I. r. terhelt kijelentette, ha hiányzik neki a baj, másképp is meg lehet oldani. A vele lévő férfiak egyike az asztalt csapkodta, majd meglegyintette K. H.-t azzal, hogy ennyivel megúszta a dolgot, de legközelebb nem fogja. Az I. r. terhelt követelte, hogy vasárnap 11 óra 30 percre adja vissza a pénzt, különben az egész családja megbánja, vasárnap a szüleihez mennek behajtani.

A terheltek távozása után a II. r. terhelt, aki végig jelen volt a behajtási kísérletnél, telefonon felhívta **K. H.** sértettét azzal, hogy az I. r. terhelt nagyon mérges, és az a két ember, akikkel jöttek nem viccelnek, ezért akármilyen is történt odaadná a pénzt, ő nem húzna ujjat az Andrással.

K. H. sértett félelmében május 26-án a fentieket a rendőrségnek bejelentette.

Az ítélet mindkét terhelt vonatkozásában 2008. március 10. napján első fokon jogerőre emelkedett.

A jogerős ügydöntő határozat ellen a Bács-Kiskun Megyei Főügyészség Bfel.B.1947/2008/1-I. szám alatt törvényes határidőn belül az I. r. terhelt terhére a Be. 416.§ (1) bekezdés b) pontjában írt okból a Btk. 89.§ (3) bekezdésében foglaltak megsértése miatt nyújtott be felülvizsgálati indítványt.

A Legfőbb Ügyészség BF.2369/2008. számú átiratában és az ügyész a nyilvános ülésen is a felülvizsgálati indítványt fenntartotta és indítványozta, hogy a Legfelsőbb Bíróság a terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés felfüggesztésének tartamát emelje fel.

A felülvizsgálati indítvány alapos.

Anyagi jogszabályt sértett az eljáró bíróság, amikor az I. r. terhelttel szemben a büntett miatt kiszabott szabadságvesztés végrehajtását egy évi próbaidőre függesztette fel.

A terhelt terhére megállapított, a Btk. 273.§ (1) bekezdésében meghatározott önbíráskodás egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő büntett, a bíróság e cselekmény miatt 3 hónapi szabadságvesztést szabott ki.

A Btk. 89.§ (3) bekezdésében foglaltak szerint a büntett miatt kiszabott szabadságvesztés két évtől öt évig terjedő próbaidőre függeszthető fel, így a próbaidő egy évben történt megállapítása törvénysértő.

Ezért a Legfelsőbb Bíróság a Be. 427.§ (1) bekezdés b) pontja alapján a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot megváltoztatta, és maga hozott a törvénynek megfelelő határozatot, ennek keretében a terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés felfüggesztésének tartamát a törvényi rendelkezéseknek megfelelően kettő évben határozta meg.

A felülvizsgálati eljárás során kirendelt védő díjával felmerült bűnügyi költséget a Be. 429.§-a alapján az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak a Be. 3.§-ának (4) bekezdése, illetve a Be. 416.§ (4) bekezdésének b) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2009. március 3.

***Dr. Kónya István s.k. a tanács elnöke, Dr. Demeter Ferencné s.k.
előadó bíró, Dr. Akác József s.k. bíró.***

A kiadmány hitelével:

*tisztviselő
N-né TH*